

**ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ**
ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ
aastinathina.home.blog | aastinathina@gmail.com

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ
Κίνηση Πόλης

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, η βία κατά των γυναικών περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα πράξεων, από λεκτικές παρενοχλήσεις και άλλες μορφές συναισθηματικής κακοποίησης, μέχρι την καθημερινή σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση. Στην άκρη αυτού του φάσματος βρίσκεται η γυναικοκτονία. Πέρα από τις απόψεις των θεσμικών οργάνων, είναι πασίδηλο ότι η γυναικοκτονία είναι μια ιδιαίτερη μορφή εγκληματικής πράξης η οποία συντελείται από άνδρες και συμβαίνει επειδή το θύμα είναι γυναίκα.

Το φαινόμενο της γυναικοκτονίας εδράζεται στις πατριαρχικές σχέσεις εξουσίας που ανθίζουν στο καπιταλιστικό σύστημα. Αυτές σχέσεις εξουσίας δικαιολογούν τη βία των ανδρών πάνω στα γυναικεία σώματα. Ανάγουν τις γυναίκες σε ιδιοκτησία των ανδρών και επομένως κάτω από την απόλυτη εξουσία τους. Δεν είναι τυχαίο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των γυναικοκτόνων είναι σύζυγοι, σύντροφοι ή αδελφοί των δολοφονημένων. Παλιότερα αυτά τα εγκλήματα τα ονομάτιζαν «εγκλήματα τιμής ή πάθους», με επικίνδυνες προεκτάσεις, καθώς δικαιολογούσαν κοινωνικά τον θύτη και άφηναν το περιθώριο για ακόμα περισσότερα θύματα να παραμένουν σε κακοποιητικές σχέσεις με την πλήρη συναίνεση του κοινωνικού περίγυρου. Τις περισσότερες φορές που η γυναίκα τολμά να αμφισβητήσει αυτή την εξουσία και να συγκρουστεί με αυτές τις αντιλήψεις, ζητώντας να απαλλαγεί από την κακοποιητική σχέση, πέφτει νεκρή.

Την τελευταία δεκαετία οι γυναικοκτονίες κυμαίνονται από 30,4% έως 50% επί του συνολικού αριθμού των δολοφονιών, με περιοριστικά μέτρα να ασκούνται μόνο κατά 57 ανδρών. Οι ποινικές διώξεις που ασκήθηκαν ήταν κατά 3.132 ανδρών σε ποσοστό 85%. Όσο για τις καταδικαστικές αποφάσεις σε άνδρες δράστες για ενδοοικογενειακή βία, το 2017 υπήρχαν 785 αποφάσεις ενώ το 2019 σχεδόν διπλασιάστηκαν (στοιχεία από τη 2η ετήσια έκθεση της ΓΠ τον Νοέμβριο του 2021, με στοιχεία από το Παρατηρητήριο Ισότητας των Φύλων).

Η απουσία του κράτους ως αρωγού στις κακοποιημένες γυναίκες είναι εκκωφαντική. Πέρα από την έλλειψη δομών στις οποίες μπορούν να απευθυνθούν (η γραμμή 15900 υπολειτουργεί καθώς είναι υποστελεχωμένη με συμβασιούχους/ες εργαζόμενους/ες), πρέπει να σημειωθεί ότι η αστυνομία σε πολλές περιπτώσεις δεν συνδράμει στις καταγγέλλουσες, με αποτέλεσμα να μην προλαβαίνει τη γυναικοκτονία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτού είναι η υπόθεση της Ελένης Τοπαλούδη και άλλων θυμάτων στην Κρήτη και στον Βόλο, που είχαν προχωρήσει σε καταγγελίες εναντίον των συζύγων τους ή είχαν επικοινωνήσει με τις αρχές τους φόβους τους χωρίς όμως να υπάρχουν οι κατάλληλες υπηρεσίες και δομές με αποτέλεσμα τη μη προστασία από τους γυναικοκτόνους. Πλάι σε αυτό το πλαίσιο συντρέχει και η ιδεολογική κατήχηση στα ΜΜΕ, από συνδικαλιστικούς φορείς της αστυνομίας, δημοσιογράφους και πολιτικούς ταγούς της συστημικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης, οι οποίοι με τον λόγο τους προσπαθούν να δικαιολογήσουν τις πράξεις των θυτών ως «εγκλήματα πάθους» και «αγάπης» με στόχο οι θύτες να πέσουν στα μαλακά. Δηλώνουμε σε κάθε τόνο ότι κανένα συναίσθημα αγάπης δεν είναι δυνατό να καταλήγει σε γυναικοκτονία.

Αυτές είναι οι κυρίαρχες απόψεις στον κόσμο της ματσίλας και της τοξικής εξουσιαστικής αρρενωπότητας που καλλιεργούνται από τον καπιταλισμό και την πατριαρχία.

Είναι η ίδια αντίληψη που λέει ότι «είσαι κτήμα μου κι έχω εξουσία και στη ζωή σου, επομένως δικαιολογείται ηθικά να σε κακοποιήσω και να σε σκοτώσω και μετά να προσπαθήσω να πέσω στα μαλακά».

Εξαιτίας όλων των παραπάνω, θεωρούμε ότι ο όρος γυναικοτονία πρέπει να εισαχθεί στον Ποινικό Κώδικα, καθώς περιγράφει ένα ιδιαίτερο έγκλημα.

Δεν αρκεί όμως μόνο αυτό. Χρειάζεται:

- Να μην υπάρχει καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, αλλά αποφασιστική σύγκρουση μαζί της. Να αναγνωριστεί νομικά η γυναικοκτονία και το δικαίωμα στην αυτοάμυνα και σε περιπτώσεις έμφυλης βίας.
- Να υπάρξει γενναία χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη λειτουργία σε κάθε νομό ιατροδικαστικών κέντρων, καθώς και δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών για την πρόληψη του φαινομένου της έμφυλης βίας και τη στήριξη των θυμάτων της (ξενώνες, τηλεφωνικές γραμμές, νομικής, ιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης κ.ά.), με άμεση στελέχωσή τους από εξειδικευμένο προσωπικό με μόνιμη και σταθερή εργασία χωρίς καμία εμπλοκή ΜΚΟ.
- Να υπάρξει άμεση ενίσχυση των υπηρεσιών των δήμων και περιφερειών ενάντια στην έμφυλη βία. Να επιταχθούν άμεσα ξενοδοχεία για την ασφαλή διαμονή των γυναικών, παιδιών, αναπήρων και ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων που αντιμετωπίζουν έμφυλη ή/και ενδοοικογενειακή βία. Να ενισχυθούν οικονομικά οι γυναίκες ώστε να μπορούν να απομακρυνθούν από κακοποιητικές σχέσεις, διασφαλίζοντας αξιοπρεπείς όρους διαβίωσης.

Γραφεία Αιόλου 47, 3ος όρ., τηλ. 2103248892

Δημοτικός σύμβουλος: Κεφαλληνός Παναγιώτης

Ομάδα συλλογικής εκπροσώπησης:

Ρέππα Ντίνα, Ρίζος Μιχάλης, Μάτσα Κατερίνα,

Παπαχριστούδη Ματίνα, Σιαπάτης Αποστόλης, Μένου Κική